

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-401-01440

Den 28. januar 2015

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 20. januar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 12 til L 94, forslag til lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Opfølgning på dele af Naturplan Danmark om etablering af et Grønt Danmarkskort, forbud mod gødskning og sprøjtning på § 3-beskyttede arealer og indførsel af et vejledende bødeniveau for overtrædelse af naturbeskyttelsesloven m.v.). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anni Matthiesen (V).

Spørgsmål nr. 12 (L 94)

I forlængelse af svar på spørgsmål MIU alm. del 138, 139 og 140 af d. 23. december 2014, bedes ministeren uddybe sin besvarelse samt besvare spørgsmålet om, hvornår der vil være tale om "atypisk hårdt ramte" bedrifter.

Svar

Som det fremgår af besvarelsen af MIU spørgsmål nr. 138 (alm. del) er det ikke muligt på forhånd at give et præcist svar på, hvornår en bedrift er atypisk hårdt ramt, fordi dette som følge af Grundlovens § 73 og den praksis, der har udviklet sig om denne bestemmelse, beror på en konkret vurdering af en række faktorer.

Med henblik på at få uddybet dette spørgsmål har Naturstyrelsen indhentet en supplerende udtalelse fra Kammeradvokaten om, hvilke omstændigheder der særligt må indgå i en samlet vurdering af forbuddets virkning for en konkret bedrift. Kammeradvokaten har oplyst følgende om, hvad der navnlig må indgå i en sådan vurdering:

"Det samlede areal (antal hektar), der ikke længere må gødskes eller sprøjtes samt de dokumenterede afledte virkninger heraf på den resterende markdrift samt de økonomiske virkninger for den berørte besætnings indtjeningsmuligheder - f.eks. som følge af reduktion i udbytte og kvalitet og lavere ydelse i en tilhørende besætning. Andre faktorer kan dog tillige have betydning, herunder om bedriften må omstille sig fra en særlig og veletableret driftsform eller anden anvendelse. Det må også indgå, om bedriften har mulighed for at imødegå virkningerne ved at omstille sig inden for overgangsperioden, og om virkningerne er uforholdsmæssigt mere intensive end den almindelige gennemsnitlige påvirkning som må tales.

Hvis forbuddet i en konkret sag findes at gribe ind i bedriften på en måde, hvor det er godtgjort, at en rimelig økonomisk udnyttelse af bedriften (i landbrugsmæssig

sammenhæng) ikke længere er mulig, vil der være tale om et ekspropriativt indgreb. Der tages dog normalt ikke herved udgangspunkt i den aktuelle bedrifts specifikke økonomiske forhold (gældsætning mv.), men bedriftens generelle økonomiske rentabilitet.

Ved vurderingen indgår som nævnt også med en vis vægt, hvad størrelsen er på det omfattede areal i forhold til resten af bedriften. Som det fremgår af min udtalelse, blev det oplyst mig, at der på godt 100 af de berørte bedrifter forventes ca. 75 pct. at være omfattet af forbuddet. Disse bedrifter svarer til ca. 1 pct. af det samlede antal berørte. Disse bedrifter er dog i vid udstrækning små bedrifter - ca. 80 af disse bedrifter har således et areal på mellem 1-6 ha. For to af bedrifterne udgør § 3-arealerne efter det oplyste ca. 50 pct. og 73 pct. af det samlede areal ud af et samlet bedriftsareal på hhv. 268 ha og 156 ha.

Hvis 75 pct. af en bedrifts areal er omfattet af forbuddet, vil dette normalt tale i væsentlig grad for, at der foreligger et uforholdsmæssigt hårdt ramt tilfælde. Det må dog understreges, at der er tale om en samlet vurdering, og andre forhold, såsom f.eks. vedkommendes driftsform før forbuddet, de økonomiske forhold og tab, og mulighederne for omstilling til alternativ drift, kan føre til det modsatte resultat. ”

Kirsten Brosbøl

/

Oluf Engberg